

மயக்கமா? தயக்கமா?

சிறீலங்கா சனாதிபதி சந்திரிகா, விடுதலைப் புவிகள் முதலில் முன்னிப்பந்தனைகள் எதையும் விதிக்காது பேசுத்துயார் என்கூறி விட்டு, திப்பாமுது முன்னிப்பந்தனைகளை முன்வைக்கிறார்கள் என்ற கருத்துப்பட பிரான்சிய செப்தித்தானுக்கு செவ்வியனித்துள்ளார். இது சிறீலங்கா சனாதிபதியின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் தயக்கநிலையைக் குறிக்கிறதா அல்லது பொதுத் தீர்மானப் போன்றதை இது சிங்கள பொதுத் தாடு; தமிழர்கள் இரண்டாம்தரப் பிரசைகள் என்ற முறையிலேயே தீர்வுகள் ஆணுகப் பட்டுவேண்டும்” என எழுப்பும் தமிழின் ஒடுக்கல் முயற்சிகளுக்கு சட்டுக்காட்டுக்கு முடியாத, அவரின் தயக்கத்தைக்காட்டுகிறது? எனப் புரியவில்லை!

ஒரு மனிதன் தன் முழு ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்தும் நிலைதான் சுதந்திரம் எனப்படுகின்றது. ஒரு மனிதனால் தன் முழு ஆளுமையை வெளிப்படுத்த முடியாத அவைநிலை மாயின், அங்கு ஒடுக்குமுறை தொடக்கமாகிவிட்டதெனப் பொருள்களைப் பொருள்களைப்படும். திவ்வியாடுக்குமுறை நாட்டினங்களை நகர்கும் போது, அது தேசிய ஒடுக்கல் முறையாகமாறி, தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு வித்திடுகின்றது குடியேற்றவாத ஆடசிக்குள் அகப்பட்ட மக்கள் குடியேற்றவாத ஆடசியின் பின்னர், தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மூலம் தமது திழந்த உரிமைகளை மீட்டுக்கூட முயல்வதற்கு அனைத்துலகச் சட்டங்களுக்கு ஏற்படுத்த செயலாக முறைகள் பற்றிய ஐ. நாவின் ஆபிரிக்க அனைத்துலகச் சாசனம் அங்கீரிக்கின்றது. இதன் ஆடிப்படையிலேயே முரண்பாட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை பங்காளர்களாகக் (Parties of the Conflict) கருதி, அப்பங்காளர்கள் பேசுதன் மூலம் (Negotiations) அம்முறண்பாட்டை விடுவிப்பதற்கான (Conflict Resolution) செயல் முறைகளை அனைத்துலகச் சமூகம் ஜக்கப்படுத்துகின்றது. இதுவே அனைத்துலக நாடுகளின் நடுவர்கள், மேற்கூர்க்க வருவதன் நியாயப்பாடாகும். அதனால்தான் 1948 இல் பாலத்தினியர்களுக்கும் இசூரேவியர்களுக்கும் மோதல் தவிர்ப்பு (Truce) முதன்முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொழுது, அதனை மேற்பார்வையிடவேண் நிறுவப்பட்ட ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் மோதல் தவிர்ப்புக் கண்காணிப்பு ஆணைக்கு முனின் தலைவர் டேவிட் செயிட், “இருநாட்டினங்களை -இசூரேவ், பலாத்தினியர் என்றும் நாட்டினங்களை காண்கின்றோம்” எனக்கூறினார். ஆகவே மோதல் தவிர்ப்பு என்பதை மேற்பார்வை செய்யும் பணியில் அனைத்துலக சமூகம் இறங்கும்பொழுது, அங்கே இருநாட்டினங்கள் உள்ளன என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுவருகின்றது. ஆயினும் 1948 இல் பாலத்தினிய இசூரேவிய மோதல் தவிர்ப்பு அமுலாகியபோதிலும் 1994 வரை பேசுகவார்த்தை மூலமான சமாதான ஒப்பந்தம் எட்டப்படவில்லை என்பதும் அதன் பின்னரும்கூட பாலத்தினியரின் எலும்பு பாலத்தினியரின் கையில் தான் தங்கியுமிகு எலும்பு கருத்தே பாலத்தினியர்களுக்கிடையே நிலவுகின்றது என்பதும் வரலாறு.

சிறீலங்கா எமது தமிழ் மக்களுக்கு எத்தகைய காரணிகளால் சுதந்திரத்தை மறுத்தோ, எத்தகைய காரணிகள் போராட்டத்தைத் தொடர்க்க வைத்ததோ, அத்தகைய காரணிகளை நீக்கக் கூடிய மாற்றுத்திட்டமொன்றை சிறீலங்கா முன்வைத்தால், அதனைப் பரிசீலிக்கத் தயார் என்பதே விடுதலைப் புவிகளின் அன்றைய -இன்றைய நிலைப்பாடாகும். இதனையே “எமது தாயக்க் கோட்பாடு ஏற்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் சுயநிற்கணய உரிமை நிறுவப்பட சமஸ்திமுறைத் தீர்வை சிறீலங்கா கொண்டு வர விரும்பினால், நாம் பரிசீலிக்கத் தயார்” எலும், அரசியல் ஆலோசகர் கலாநிதி அங்கன் பாலசிரிக்கத்தின் கருத்தும் தெளிவாக்கின்றது.

அமைதியை நேசிக்கும் நெஞ்சினரான தமிழ் மக்களும் விடுதலைப் புவிகளும் இவ்வளவு தார்த்துக்கு தமது நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாக்கியும், சிறீலங்காப் பின்னிப்பதி தீர்வு ஒன்றை முன்வைக்கவேண்டிய கலகுட்டாயத்திற்கு ஆளாகிறார். இதனை நிறைவேற்ற முடியாத கையாலாகாத்தனமே அவரின் திசைத்திருப்பல் கதைகளின் தொடக்கமாகவள்ளது. பேசுகவார்த்தைகள் நல்லெண்ண தழிந்தெலையை உருவாக்குவதற்கு, சிறீலங்காவால் தமிழ் மக்களின் நாளாந்த வாழ்விற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுவரும் கள்டங்கள், நெருக்குதல்களை நீக்குங்கள் என்பதே விடுதலைப் புவிகளின் ஆணித்தாமான கருத்து, இது தமிழ்ப் பேசுகவார்த்தை முதல் தின்றிலையாக மாறாத நிலைப்பாடு. மக்களோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க, அவர்களது வாழ்வின் புனரவாழ்வு பற்றியும் அவர்கள் சுந்தித்துள்ள அறிவுகளின் புனரமைப்பு பற்றியும் அக்கறையற்கார்களாக பேசுகவார்த்தையில் சடிப்படுவது என்பது கேள்கூக்குவிடும். அதுடைய தித்தையை தீர்க்குவதற்கும் தீர்வுகளின் குடியிருப்புக்கு தேவையாக இருக்கும் தீர்வுகளோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க, அவர்களது வாழ்வின் புனரவாழ்வு பற்றியும் அவர்கள் சுந்தித்துள்ள அறிவுகளின் புனரமைப்பு பற்றியும் அக்கறையற்கார்களாக பேசுகவார்த்தையில் சடிப்படுவது என்பது கேள்கூக்குவிடும். அதுடைய தித்தையை தீர்க்குவதற்கும் தீர்வுகளோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க, அவர்களது வாழ்வின் புனரவாழ்வு பற்றியும் அவர்கள் சுந்தித்துள்ள அறிவுகளின் புனரமைப்பு பற்றியும் அக்கறையற்கார்களாக பேசுகவார்த்தையில் சடிப்படுவது என்பது கேள்கூக்குவிடும். அதுடைய தித்தையை தீர்க்குவதற்கும் தீர்வுகளோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க, அவர்களது வாழ்வின் புனரவாழ்வு பற்றியும் அவர்கள் சுந்தித்துள்ள அறிவுகளின் புனரமைப்பு பற்றியும் அக்கறையற்கார்களாக பேசுகவார்த்தையில் சடிப்படுவது என்பது கேள்கூக்குவிடும். அதுடைய தித்தையை தீர்க்குவதற்கும் தீர்வுகளோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க, அவர்களது வாழ்வின் புனரவாழ்வு பற்றியும் அவர்கள் சுந்தித்துள்ள அறிவுகளின் புனரமைப்பு பற்றியும் அக்கறையற்கார்களாக பேசுகவார்த்தையில் சடிப்படுவது என்பது கேள்கூக்குவிடும். அதுடைய தித்தையை தீர்க்குவதற்கும் தீர்வுகளோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க, அவர்களது வாழ்வின் புனரவாழ்வு பற்றியும் அவர்கள் சுந்தித்துள்ள அறிவுகளின் புனரமைப்பு பற்றியும் அக்கறையற்கார்களாக பேசுகவார்த்தையில் சடிப்படுவது என்பது கேள்கூக்குவிடும். அதுடைய தித்தையை தீர்க்குவதற்கும் தீர்வுகளோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க, அவர்களது வாழ்வின் புனரவாழ்வு பற்றியும் அவர்கள் சுந்தித்துள்ள அறிவுகளின் புனரமைப்பு பற்றியும் அக்கறையற்கார்களாக பேசுகவார்த்தையில் சடிப்படுவது என்பது கேள்கூக்குவிடும். அதுடைய தித்தையை தீர்க்குவதற்கும் தீர்வுகளோ அகதிக் கொட்டில்களில் மக்களின் நடமாட்டப் பாதைகள் -இராஜுவுத்தினரின் துப்பாக்கிக் குறிப்பிரதேசங்கள். பகலில் மீன் பாது என்று தெரிந்தும் இரவில் மீன்பிடிக்க அதுமதி மறுப்பதினால், மீன்வர்களுக்குத் தொழிலின்மை. இப்படி எத்து கையோ அவலங்களில் மக்கள் தவிக்க,

**“தேசியக் கலைவரின் பரிசு எனது முயற்சிக்கு
உதவேகத்தைத் தந்தது”**

தமிழ்மௌதுக்கல்வித் தேர்வில் முதலிடம் பெற்ற மாணவி சுதாசனா

“து மிழீப் பொதுக் கல்வித் தேர்வில் தோற்றி தேசிய மட்டத் தில் தெரிவாகி தேசியத் தலைவரின் பரிசையும் பாராட்டையும் பெறுவேன்” என்ற நம்பிக்கை என்மனதில் திடமாக வேருங்றி யிருந்த போதிலும், அதிகடிய புள்ளியைப் பெற்று முதல் மாணவிலை ஒவ்வொரு பாடத்து மூம் அதிகடிய புள்ளியைப்பெற மாணவருக்கு பரிசில்கள் மழங்கப்படும். இதில் வருடா வருடம் குறைந்தது பத்துப் பாடங்களுக்கான பரிசில்கள் எனக்கே கிடைக்கும்.

செய்வதற்கு போதிய அவகாசம் இல்லாது போய்விடுகிறது. இதனால் பரிட்சைக்கென எல்லா மாணவர்களும் தம்மை முழுமையாகத் தயார்படுத்த முடிவை தீவிடலே. இப்பரிட்சை ஒரிரு மாதங்களுக்கு பின் போடப்படுமானால், மாணவர்கள் தின்னும்

பரிசு கிடைக்கவுள்ளதை
எண்ணி திரட்டிப்பு மகிழ்ச்சிய
டைக்கிறேன்.

சின்ன வயதிலிருந்தே டாக் டராக வரவேண்டும் என்ற விருப்பம் என்னிடம் உள்ளது. அதனால் உயர்தரத்திற்கு உயிரியல் துறையை (Bio Science) தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறேன் என்றார்.

மிகவும் மகிழ்வுடன் காணப்
பட்ட சுதர்சணாவின் தாயாரிடம்
மேலதிக விபரங்களை அறிந்து
இடும் நோக்கில்,

பேச்சுக் கொடுத்தபோது...

வியாக சித்தியடைய வேண்டும்
என எதிர்பார்க்கவில்லை.
முதல் மாணவியாகி தேசியத்
தலைவரின் பரிசைப் பெறுவதை
எண்ணி மிகவும் மகிழ்ச்சியடை
கிறேன்” என்கிறார் வட்டுக்
கோட்டை யாழ்ப்பாளர்க் கல்லூரி
மாணவியான சுதர்சனா மகேந்
திரன்.

1994 ஆகஸ்டில் கல்வி
மேம்பாட்டுப் பேரவையினால்
நடாத்தப்பட்ட தமிழ்ப்
பொதுக்கல்வித் தேர்வில்
தேசியமட்டத்தில் அனைத்துப்
பாடங்களிலும் அதிவிசேட
சித்திகளை (3 டி) பெற்றது
தன், அதிகூடிய புள்ளியான
710 புள்ளிகளைப் பெற்றதன்
மூலம் தேசிய மட்டத்தில்
முதல்தர மாணவியாக தேர்வு
செய்யப்பட்டதுதன், தமிழ்ப்
பாடத்தில் அதிகூடிய புள்ளி
யான 91 ஜூம் பெற்று திரட்டுப்பு
மலிழ்ச்சியில் திளைத்
திருந்த சுதர்ச்சனாவை அவரது
இல்லத்தில் சந்தித்தோம்.

இசுசந்திப்பின் போது அவரி
டமிருந்து அறிந்து கொண்டவற்
றைத் திரட்டி, வாசகர்களுக்காக
இங்கு தருகிறோம்.

நான் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்கின்ற காலத்திலேயே அம்மா மிகுந்த அக்கறை காட்டுவார். பாடசாலை விட்டு வந்ததுமே எனது கொப்பி, புத்தகங்களை எல்லாம் பார்த்து திருப்பதிய நடந்த பின்பே மதிய உணவு தருவா. ஆரம்ப காலத்தில் திருந்தே உடனிருந்து அம்மா காட்டிய ஒத்துறைப்பும் ஊக்க முமே, இந்தப் பரிசைப் பெறுவ தற்கு வழிசைமத்து எனக் கூறலாம்.

எங்கள் குடும்பத்தில் அண்ணா அக்கா, தங்கை ஆகியோர் உள்ளனர். இவர்கள் எல்லோருமே நன்றாகப் படிக்கக் கூடியவர்கள். 1992 இல் நடை பெற்ற தமிழ்ப் பொதுக்கல்வித் தேர்வில் அக்கா தேசிய மட்டத் தில் இரண்டாவதாகத் தெரிவாகி தேசியத் தலைவரின் பரிசை பெற்றுக் கொண்டார். அவருக்கு கணிதத்தில் நாறுபுள்ளிகள் கிடைத்தன. அன்றிலிருந்து நாலும் தேசிய மட்டத்தில் முதல் பத்து பேர்களுள் ஒருவராக வந்து தேசியத் தலைவரின் பரிசைப் பெறவேண்டும் என்று மனதுக்குள் திடசங்கறப்பம் பூண்டி ஏன்

நாங்கள் எல்லோருமே புல
மைப்பரிசில் பரிட்சையில் சித்
தியடைந்துள்ளோம். பாடசா
லையில் படிக்கும்போது ஒவ்வொரு தவணையும் முன்னணி
யில் வார்வேன்.

வருடந்தோறும் பாடசாலை
யில் நடைபெறும் பரிசனிப்பு

சிறந்த புள்ளிகளைப் பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என எண்ணுகிறேன்.

இப்பீட்சையானது தமிழ்மூலங்களுக்குக் கிடைத்த ஒருவரப்பிரசாதம் என்றே கூறலாம். ஏனெனில் திப்பீட்சைக்காக நாம் எழ்மை முன்கூட்டியே தயார் செய்வதால், பாடத்திடுப்பதம் முன்கூட்டியே முடிக்கப்படுகிறது. பரிட்சை ஒன்றை எழுத யதன் மூலம் அடுத்து நடக்கப்போகும் க. பொ. த. சாதாரணப்பீட்சைக்குத் தயக்கமின்றி முகம் கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. பொதுக்கல்விக் தேர்வு முடிவு

A black and white photograph of a middle-aged man with dark hair and a gentle smile. He is wearing a short-sleeved, horizontally striped polo shirt. The background is slightly blurred, showing what appears to be an indoor setting with some furniture and possibly a plant.

பாட்சைகள் நடாத்தப்படுவதும், பரிசில்கள் வழங்கப்படுவதும் மாணவர்களை ஊக்குவிட புதாகவே அமையும். தேசியத்தலைவரின் பரிசைச் சபையும் பாக்கியிம் கிடைத்ததை என்னை மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இத்தகைய ஊக்குவிப்புகள் எதிர்காலத்திலும் தொடர்ந்து கற்பதற்கான ஒர் உந்து சக்தியாக எனக்கு இருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

சின்னவயதிலிருந்தே தமிழ்ப்
பாடத்தில் நாட்டம் அதிகம்.
கதைப்புத்தகங்களை சின்ன
வயதிலிருந்தே வாசிக்கும் பழக்கம்

“இப்பரீட்சையானது தமிழீழ மாணவர்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றே கூறலாம். ஏனெனில் இப்பரீட்சைக்காகவே நாம் எம்மை முன் கூட்டியே தயார் செய்வதால் பாடத்திட்டம் முன் கூட்டியே முடிக்கப்படுகிறது. பரீட்சை ஒன்றை எழுதியதன் மூலம் அடுத்து நடக்கப் போகும் க.பொ.த சாதாரண பரீட்சைக்குத் தயக்கமின்றி முகம் கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.”

மணிமுதல் ஏழூமணிவரையும் கற்பேன். மாலை பாடசாலையால் வந்து, மதிய உணவு அருந்தியின், முன்று மணி முதல் கல்வியைத் தொடர்வேன். எனக்குக் கிடைக்கும் நேரங்களை எல்லாம் நான் வீணடிப்பது விடையாது. அது கணப் படிப்பிற்காகவே செலவிடுவேன். உடனுக்குடனேயே படித்து சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதால், பரீட்சைக் கென விசேடமாக நேரம் ஒதுக்கை நடந்த பின்னரும் மூன்று மாதங்களும் மீட்டல் செய்யவும், நாம் எந்தப் பகுதியில் குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு கிடைக்கும் கால திடைவெளிக்குள் எம்மைத் தேர்ரிக்கொள்ளவும் முடிகிறது. இது மட்டுமன்றி, சாதாரண பாடுகைசுப் பெறுபோகுகள் வரும்வரை காத்திராது, முன்கூட்டியே உயர்தரப் பாடங்களை நாம் கற்கத் தொடங்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

பொதுக்கல்வித் தேர்வு ஒய்வு நேரங்களில் கடைப்புத்தகங்கள் படிப்பேன். சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எழுதுவேன். நான் எழுதிய இரு சிறுகதைகளுக்கு முதல்பரிசு கிடைத்துவினை. வடதமிழ் தமிழ் மொழி கலைத்திறன் செய்ர்பாட்டுப் போட்டியில் பங்கு பற்றி, கட்டுரை எழுதியோது அதற்கு முதல் பரிசு கிடைத்து. சங்கதம், வாய்ப்பாட்டு ஆகியவற்றில் ஆண்டு ஒன்பது வீலையே தரம் நான்கு சித்தியடைந்து விட்டேன்.

தோற்றுக்கிறோம் என்ற பதற் றமோ, பயமோ திருக்க வில்லை. பரிட்சை ஏழுதி முடிந் ததுமே எட்டுப் பாடங்களிலும் அதிவிசேட சிற்றி விடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை வந்துவிட்டது.

இத்தேர்வு ஆகஸ்டில் நடாத் தப்படுவதால், அவசரப்பட்டு பாடத்திட்டம் பூர்த்தியாக்கப்பட வேண்டியிருப்பதுடன், மீட்டல் பாடசாலையில் சகல ஆசிரியர்களும் அடிக்கடி ஊக்கம் அளிப்பார்கள். புத்திமதிகள் கூறுவார்கள், கணித ஆசிரியர், "ஏ" எடுத்தால் மட்டும் போதாது, நீங்கள் எல்லோரும் 95 புள்ளிகளுக்கு மேல் எடுக்க வேண்டும்; அப்படியான ஒரு சிற்று தனையே உங்களிடம் திருத்தல் வேண்டும்" என்பார்.

கம் திருந்ததால், அப்போதிலே
ருந்தே தமிழ் மொழியில் தேர்க்க
சியுடையவளாகத் திகழ முடிந்த
தது. அத்துடன் சிறுக்கதைகளும்,
கட்டுரைகளும் எழுதத் தாண்டிய
யவையும் அவையே. இதனால்
தான் இம்முறை தமிழ்ப்பாடத்
திலும் தேசிய ரீதியில் அதிக
டிய புள்ளியாகிய 91 ஜி பெற்றுக்
கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.
இதற்கும் தேசியத்தலைவரின்

தமிழ் பாதுக்கல்வித் தேர்வு

தேர்வுப் பெறுபேறுகள் வெளியாகின

மேற்படி தேர்வுக்கு 16,500
மாணவர்கள் தோற்றியிருந்தனர்.
இதில் ஏழு பாடசாலைகளைச்
சேர்ந்த ஒன்பது மாணவர்கள்
எட்டுப் பாடங்களிலும் மிகுதியின்
(டி) தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர்.

இதில் வட்டுக்கோட்டை
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியைச்

இலண்டனில்

தமிழ்நிலை பொருள்மிய ~ விஞ்ஞான கண்காட்சி

தமிழ்நிலை பொருள்மிய நிறுவனத்தின் தந்தை, கேணல் கிட்டு நினைவாக திலண்டன் வோல் தமஸ்ரோ நகர மண்டபத்தில் 14. 01. 1995 சனிக்கிழமையன்று பி.ப 3 மணி தொடக்கம் பி.ப 5.45 மணி வரை, தமிழ்நிலை பொருள்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனம் (பிரித்தானியக் கிளை) தமிழ்நிலை பொருள்மிய விஞ்ஞானக் கண்காட்சி ஒன்றை நடாத்தியது.

தமிழ்நிலை சதந்திரமான தற்காப்பு பொருள்மிய மேம்பாட்டுக்காக, எமது தேசத்தின் மூலவராங்களையும், எம்க்களின் ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்நிலை ஆய்வு நிறுவனமே (ROOT), காலவோட்டத்தில் தேசத்தின் தேவை கருதி தமிழ்நிலை பொருள்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனம் (Tamil Eelam Economic Development Organisation -TEEDOR) ஆக விரிவுபடுத்தப்பட்டும் குறிப்பிடத்தக்கது. "எமது தேசம் விடுதலை அடையும் நாளில், எமது மக்களின் சமூக பொருள்மியமும் விடுதலை பெற வேண்டும்" என்ற தமிழ்நிலை தேசியத்தலைவரின் உயரிய நோக்கிற்கிணங்க, கேணல் கிட்டுவினால் யார் மாவட்டத் தளபதியாக இருந்த போதே இவ் அமைப்புக்கு அத்திவாரமிடப்பட்டது. அதனால் திவ்வமைப்பின் தந்தையாகக் கருதப்படும் கேணல் கிட்டு அவர்களின், திரண்டாம் ஆண்டு வீரவணக்க விழாவின் முன்னோட்டக் காட்சியாக திக்கண்காட்சி திடம் பெற்றுமை சாலப் பொருத்தமானதாக இருந்ததுடன், பார்வையாளரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றுக்கொண்டது.

கனுடன், தொலைநோக்கில் தற்காப்பு பொருள்மிய நடவடிக்கைகளையும் அடித்தளமாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. திதனை சிறிலங்கா தேசத்தவர்கள் மட்டுமல்ல, தமிழ்நிலை சென்ற வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதி கள், ஆய்வாளர்கள் கூட பாராட்டியுள்ளனர்.

எமது மக்களின் சமூக, பொருள்மிய மேம்பாட்டைக் கருத்திற் கொண்டு த. பொ. மே. நிறுவனம் விவசாயம், கடற்றிரை மில், விலங்கு வேளாண்மை, கிராமிய உற்பத்தி, பணத்தனை வள அபிவிருத்தி, கைத்தொழில், சத்தி, உணவு பதினிடுதல், வர்த்தகம், உட்கட்டுமானம் (நகரத் திட்டமிடல், போக்குவரத்து, தொலைத் தொடர்பு, விமான நிலையங்கள், கடற்போக்குவரத்தும் -துறைமுகங்களும்) ஆகிய பிரிவுகளாக விரிந்து சூழதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய திட்டங்களைக் கொண்டு வரும்நாடு கொண்டிருக்கிற விவரங்களை வெளிநாடு நானர். தித்துறைசார் வல்லுநர்களின் சிந்தனைகளும், ஆற்றல் களும், உழைபும் எமது தேசத்தை நோக்கி நகரத்துப்பட வேண்டும். தித்தகைய உயரிய நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இவ் விஞ்ஞானக்கண்காட்சி அமைக்கப்பட்டது. இக் கண்காட்சியில் திடம்பெற்ற நைவே இங்கு சுருக்கமாகத் தரப்படுகின்றன.

பிரித்தானியா, அமெரிக்கா போன்ற அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளின் அனுபவங்களை தமிழ்நிலை மூலவர் ஆற்றலுக் கேற்ப எவ்வாறு பயன்படுத்த லாம் என்பதை, கண்காட்சியில் திடம்பெற்ற அனைத்து விடயங்களும் வெளிப்படுத்தி நின்றன. குறிப்பாக, தமிழ்நிலை சக்தி, கல்வி, உட்கட்டுமானம் ஆகிய வற்றிக்கு அதிகளும் முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்பட்டு, திவை ஒவ்வொன்றுக்கும் விஞ்ஞானர்தியான விளக்கங்களும் அளிக்கப்பட்டன. அத்துடன் திவை படவிளக்கங்களுடன் 3 கணனி கள் மூலம் பார்வையாளர்கள் திலகுவில் புரிந்து கொள்கூடிய வகையில், காண்பிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்திப் பகுதியினர், தமிழ்நிலை சக்திவளர்த்தினை மீளப்பெறக் கூடியவை, மீளப் பெற முடியாத வை என திருவகைப்படுத்தி தமது ஆக்கங்களைக் காட்சிக்கு தொலைத் தொடர்பு அமைப்பு

தைத்திருந்தனர். எமது தேசம் கடல் வளமும், காற்றுவாழமும், குரிய ஒளியும் நிறைந்தது. திவை நைப் பயன்படுத்தி சக்தியைப் பெறுவதற்கான விஞ்ஞானர்தி யான அனுகுமுறைகள் எப்படி அமையலாம் என்பதற்குச் சிறப்பான முறையில் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டு, குறிப்பாக தரி சக்தி (SOLAR POWER) யைப் பயன்படுத்தி எவ்வாறு மின்சாரத்தை வழங்கலாம் என்பதை மாதிரியினமைப்புக்கள் மூலம் செய்யுமுறைப்படுத்திக் காட்டி னர். உயிரியல் வாயு (BIO GAS) மூலம் சக்தியைப் பெறும் வழி வகைகளும் விளக்கப்பட்டிருந்தன.

கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கணனி மூலம் தமிழ்நிலை விவசாயக் கோலங்கள், உணவு பதனிடல், பனை வள அபிவிருத்தி, தமிழ்நிலைகளுக்கு விஞ்ஞானர்தியான விளக்கங்களும் அளிக்கப்பட்டன. அத்துடன் திவை படவிளக்கங்களுடன் 3 கணனி கள் மூலம் பார்வையாளர்கள் திலகுவில் புரிந்து கொள்கூடிய வகையில், காண்பிக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. குத்து தேசத்தையைக் கண்காட்சிகள் என்பன காண்பிக்கப்பட்டன. இன்னொரு கணனி மூலம் உட்கட்டு மாணங்களான, தமிழ்நிலை நிலையங்களுக்கான திட்டமிடல், கூற்ற போக்குவரத்து, விமான நிலையங்களுடன் தமிழ்நிலை வைக்கப்பட்டது. மூன்றாவது கணனிமூலம் மாதிரி அமைப்பாக உருவக்கப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்நிலை தொலைத் தொடர்பு அமைப்பு

காண்பிக்கப்பட்டது. கண்காட்சியில் பங்கெடுத்த தொலைத் தொடர்பு பகுதியினர் தமிழ்நிலை மாதிரி உருவப் படத்திலேயே தமிழ்நிலை நகரங்களைக் குறிப்பிட்டு, எங்கெங்கே உள்ளூர் தொலைத் தொடர்பு வசதிகளும், எங்கெங்கே சர்வதேசத் தொலைத் தொடர்பு வசதிகளும் அமைக்கப்படவுள்ளன என்பதை தெளிவுபடுத்தினர்.

மாணவர்களுக்கும், தேசத்திற்கும் பயன்படக்கூடிய ஆக்கமுறையான கல்வியைக் கற்பித்தல் மூலம், அந்நிய நாடுகளுக்கு கல்விக்காகவோ, தொழில் வாய்ப்புக்களுக்காகவோ மாணவர்கள் போகத் தேவையில்லை என்பதையும் கண்காட்சியில் பங்கெடுத்த கல்விப் பகுதியினர் தெளிவுபடுத்தினர்.

சுருங்கக் கூறின் பரீசார்த் தகரமாக திடம்பெற்ற மேற்படி கண்காட்சி, எமது தேசம் எத் தையைக் காமுடையதை என்பதையும் அதனைப் பயன்படுத்த த.பொ. மே. நிறுவனம் எவ்வாறு பாடுப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும் தமிழ்நிலை சமூகப் பொருள்மிய மேம்பாட்டிற்காக அந்நிய நாடுகளில் வதியும் எம் மவர் எவ்வாறு பங்களிப்புச் செய்யலாம் என்பதையும் வெளிப்படுத்த நிற்றதெனக் கூறுவதில் தவறில்லை. ■

இலண்டனில்

கேணல் கிட்டுவினதும், அவருடன் காவியமரன் ஓன்பது வீர முத்துக்களினதும் இரண்டாவது வீரவணக்க விழா

14. 01. 95 சனிக்கிழமையன்று, திலண்டன் வோல் தமஸ்ரோ நகர மண்டபத்தில் மாலை 6.15 மணியாவில், மேற்படி வரிவணக்க தமிழ்நிலை தேசியக்கைகளைக் கொடு அவர்களின், திரண்டாம் ஆண்டு வீரவணக்க விழாவின் முன்னோட்டக் காட்சியாக திக்கண்காட்சி திடம் பெற்றுமை சாலப் பொருத்தமானதாக இருந்ததுடன், பார்வையாளரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றுக்கொண்டது.

தன் அவ் ஒவியங்கள் அனைத்து தும் தமிழ்நிலை தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தினதும், அதன் மீது கிட்டண்ணா கொண்டிருந்த சுடுபாட்டையும் பிரதிப் பில்பனவாக அமைந்தன. வர்ணனின் விளக்குகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தமிழ்நிலை தேச உருவப் படம், மண்டபம் அரங்கத்தின் அருகே ஏழுசிலிடம் காட்சி தர, அதன் பக்கத்தில் தேசியக்கைகளைக் கொடு கூடிய கம்பம் கம்பிரமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. "ஏறுதுபார் கொடி வருது ஏறுதுபார்..." என்ற கொடி வருது ஏறுதுபார்... "என்ற கொடி வருது ஏறுதுபார்..." என்ற கொடி வருது ஏறுதுபாடல் ஒலிக்க,

மண்டபத்தில் திருந்த அனைத்து மக்களும் மரியாதை வணக்கம் செலுத்தி நிற்க தேசியக்கைக்கடியை செல்வி. மான் அவர்கள் ஏற்றி வைத்தார்.

கொடி வருது ஏறுதுபாடு தேசத்தைக் கொடு திருந்து அனைத்து மக்களும் செலுத்துப்பட்டது. அமைதி வணக்கத்துக்கை சாய்த்து தலைவர்கள் விழா நிகழ்வு நிகழ்வு நிதிரந்து கொண்டன.

விழாவின் முதல் நிகழ்வாக, "தியாகத்தில் மாவீரன் கிட்டு" எலும் நடன நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. தீதனை திருமதி ராகிஷ்ணி திராஜகோலால் அவர்களின் மாவீரனின் முறைகளை வழங்கினார். இவர்கள் "நெஞ்சிலே இரத்தம் கொட்டும்..." எனும் பாடலுக்கு, நீல நிற ஆடைகளுடன் உணர்வழூர் வமாக நடனமாடிய காட்சி, கிட்டண்ணா கடலில் பயணம் செய்து கைத்தை நினைவிற்குக் கொண்டு வந்துதான், இந்திய அரசின் துரோகத்தையும் வெளிப்படுத்தியது.

தொடர்ந்து சட்டவாளர் சிறிஸ்கந்தராசா அவர்களின் 'K-ITTU -The Inimitable Hero' எனும் ஆங்கில உரை இடம்பெற்று

நது. இவ

என்னாலே இனி அவனில்லை என்ற
நிலுத்தை ஜீரணிக்கவே முடிய
வில்லை.

இப்படித்தான் வெளியில் போல் வன் வருவான் என்று போல, சைக்கிள் சத்தம் கேட்டால் பரபரப் புடன் வாசலைப் பார்த்து ஏமாற்று, என்னைப் பொறுத்தவரை வாழ்க்கையில் நிம்மதி என்ற சொல்லின் அர்த்தத்தைத் தொலைத்து விட்டேன். சிரிப்புக்கு முகவரி தேடினேன். இந்நிலையில் தான் ஆரணி சொன்னாள், அண்ணாவைப் போல, வளர்ந்த பிறகு நானும் புவியாகத் தான் போவேன்; அண்ணாவைச் சுடவனை சுடுவன் என்று. இதைக் கேட்டு அதிர்ந்து போனேன். ஒங்கித் தலையில் சம்மட்டியால் அடித்தது போல. இல்லை, இல்லவே யில்லை, இனியொரு துயரைத்தாங்கும் மனநிலை எனக்கில்லை. இவனும் போய் பிறகு என்ன நடந்ததோ, எப்ப நடக்குமோ என்று அனு அனுவாகத் துடிக்க இனிச்சக்தியில்லை. போதும் இந்த நிலை, இனியொரு முறை அந்த அனுபவம் வேண்டாம். இதன் விளைவாக இரவு பகல் எனது கணவரைத் தூண்டி னேன். அவருக்கோ தாயகமண்ணெனவிட்டு பிரியமனமில்லை. பின்னையின்ற எதிர்காலத்தில் உங்களுக்கு அக்கறையில்லை. உங்கடசயநலம் தான் பெரிதாகத் தெரிகிறது என்று பலவாறு ஒதிய பிறகு தான் வேண்டாவெறுப்பாகக் கிளம்ப ஆயத் தங்கள் செய்தார். அவருடைய சகோதரன் குடும்பமாக அவுஸ்திரே வியாவில் இருந்தது உதவியாக இருந்தது. அக்கா எக்காரணம் கொண்டும் கிளம்ப மறுத்து விட்டாள். அசோக்கும், அத்தானும் வாழ்ந்த வீட்டில் தான் தன்ற காலம் முடியுமென்று பிசிவாதமாக இருந்து விட்டாள்.

இதோ 10 வருடங்கள் கண்ணன் முடிக்கொண்டு பறந்துவிட்டது. தமிழில் மழலை பேசிய ஆரணி, தமிழை மறந்து, தமிழில் கதைப்ப துகூட அவமானம் என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டாள். அதாவது என் மகள் வளர்ந்து விட்டாள். அவுஸ்திரேலியாவில் காலாடி வைத்த ஆரம்பகாலத் தில், தூக்கத்தில்கூட பெரியம்மா வையும் துவாரகாவையும் நினைத்த முதாள். வந்தவுடன் அவரிற்கும் வேலைகிடைக்கவில்லை. அதைவிட தாய் நாட்டையும் நண்பர் குழாத் தையும் நினைத்து வேதனைப்படாத நாளேயில்லை. வேலையாலவந்து வேப்பமரத்து நிமிலில், சாய்மனைக் கதிரையில் படுத்திருந்து, பேப்பர் வாசித்துப் பழகின அவராலே முடிய விட்டிருக்க அடைப்பட்டிருக்க முடிய வில்லை. முசிசெடுக்க முடியாதது போல் ஒரு நிலை. என்னைப் பொறுத்தவரை, ஏதோ உதவேகத் தில் கிளம்பிவிட்டேன். ஆனால் இங்குள்ள தழல், மனிதர்கள் எல்லாமே அந்தியம்போல, நான் இங்கே ஒட்டாதது போல் ஓர் உணர்வு.

ஏதோ சங்கிலியால் பின்னத்து வைத்திருப்பதைப் போல, கழற்றி விட்டால் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி தலைதெரிக்க ஒடு வேணும் போல ஒரு வெறி. இங்கே கதைக்கக் கூட ஆட்களில்லாத மாதிரி மௌனம். ஒரே மௌனம். அங்கே பக்கத்து விடு, முன்விடு என்று அரட்டை

அடித்துப் பழகின எனக்கு வாய்ப் பூட்டு. மொத்தத்தில் நான் இங்கே, என் உயிர் அங்கே. ஆனாலும் எல்லாம் மகனுக்காக, அவளினர் வாழ் வுக்காக என்று என்னை நானே தேற்றிக் கொண்டு வாழ்த்தலைப்பாட்டேன். ஆனாலும் குரங்கு மனம் ஊரைப் பற்றி நினைத்து பெருமுச்ச விடத் தயங்காது. காலப் போக்கில் கணவரிற்கு வேலை கிடைத்துவிட அவரின் பொழுது அதோடு கழிந்தது.

ஆரணியும் புதிய துழல், புதிய நண்பர்கள் கிடைக்க பழகை மறக்க ஆரம்பித்தாள். துவாரகா, அசோக் பற்றிக் கேட்பது வாரத்துக்கு ஒரு தடவையாகி, மாதத்திற்கு ஒரு தடவையாகி, பிறகு இல்லாமலே போய் விட்டது. ஆரம்பத்தில் அவன் மழலை மொழியில் கதைக்கும் ஆங் கில்த்தைக் கேட்க எனக்குப் பெருமையாக இருக்கும். மேலும் பேச மாட்டாளா என்றதைப் போல, இப்ப ஆங்கிலத்தை நிறுத்தித் தொலைக்க மாட்டாளா என்று மனம் தவிக்கிறது. எத்தனை, *Mind your own business, I don't care* களைக் கேட்டிருப்பேன். தான் நினைச்சுது தான் சட்டம். உடுப்புக்கள் கூட, ஒங்கவாரு வருசமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமா மேலேறி இப்ப மினியில் நிற்கிறது. இதையும் எதிர்த்தால் எங்கே அதுவு மில்லாமல் போய்விடுமோ என்று யயந்து நான் வாயே தீறப்பதில்லை. நினைத்த நேரம் வீட்டிற்கு வருவாள், போவாள், ஏனென்று கேட்க முடியாது. எந்த நேரமும் ஆங்கில இசையால் வீடு இரண்டுபடும். தலைவிதியே என்று சகிக்கிறேன்.

“ஏதோ சங்கிலியால் பிணைத்து வைத்திருப்பதைப் போல, கழற்றிவிட்டால் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி தலைதெறிக்க ஒடவேணும் போல ஒரு வெறி.”

பத்தாததற்கு சுற்றுலா என்ற பெயரில் ஹர்சர்நி நண்பர்களுடன் கும்மாள் மத்துவிட்டு வருவாள். எமது பண்பாடு மனதை உறுத்த, இருக்கமுடியாமல் வாயைக்கிளாடுப்பேன். லாரவின்ற அம்மா கேட்கிறதில்லை, சோனியாவை அம்மாவே அவவின் Boyfriend ஒட அனுப்பி வைத்தவர் என்று தொடங்கி விடு இரண்டுபடும். சுற்றுலாப்படங்களைப் பார்த்து எனக்கு அதிர்ச்சி முடியை நிட்டாக வளர்த்து, ஒரு காதில் தோடு போட்ட கழுதையியான்று, எல்லாப்

பத்திலும் இவரோடு உரசியபடி. சகிக்க முடியாமல் மெல்ல கதை கொடுத்தால், தோன்றுக்கிய படி We're classmates என்று சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டாள். ஒரேயாரு நிம்மதி விட்டை விட்டு கடும் பதினாறு வயது fashionஐ பின் பற்றாமல் எங்களோடு இருக்கிறானே என்றுதான். இதுவே ஒரு பாக்கிய மாக எதனையும் நான் கண்டு கொள்ளுவதில்லை. அவரிற்கோ இதைக் கண்டு கொள்ள நேரமில்லை. மீறிச் சொன்னால் எல்லாம் உம்மால நானே என்று நெற்றியிலிடத்து மாதி ரிப் பதில் வரும். அவன் இங்கே வளர்ந்த பின்னள். அவர் சொல்லியா புத்தி கேட்கப் போகிறாள். இப்புதிசா தலைக்கு சாயங்கள் பூசத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு என்பியின் வீட்டு விருந்துக்கு, நரை சிறிச் சாயம் பூசியபடி போயிருக்கி வாளாள். எங்கடை காலத்தில், நரைச் சாலும் என்று பயந்து, கருவேப்பிலை நாய்ச்சி தலைக்கு வைத்தது ஞாபகத் துக்கு வருகிறது. என்ன கேடு கூட்ட நாகரிகமோ.

அக்கா துவாரகா பற்றி பெருமை
ாக எழுதியிருந்தாள். படிப்பில,
இனினையாட்டில் எல்லாத்தினையும்
மதல் தான். தாய்க்கு எல்லா உத-
ியியும் செய்து கொடுத்து விட்டுத்
ான் பள்ளிக்கூடம் போவாளாம்.
ள்ளிக்கூடம் விட்டவுடனே பதி
நன்று நிமிடத்தில் வீட்டில் நிற்பா-
ராம். தானுவண்டி தாங் வேலை

யுண്ടு என்று படிப்பே கண்ணாக.
அவள் ஒரு தரமாவது எதிர்த்துக்
கதைக்க மாட்டாளா என்று, தான்
நினைப்பதுண்டாம். வாசிக்க இப்ப
டியும் ஒரு பிள்ளையா என்று பெரு
மைப் பட்டாலும் அழிமனதில் ஒரு
ஊமை வலி. என்ற பிள்ளையும் அங்
கேயென்றால் இப்படித்தானே இருந்
திருப்பாள். எல்லாம் என்னாலதான்.
இவ்வளப்பற்றி பெருமையாக
நானென்ன எழுதுவேன். துவாரகா
பற்றி சொன்னால் தோனைக் குலுக்
கியபட *That is Duwaraka, This is*
Arani என்று ஆங்கிலத்தில் style
ஆக சொன்னாள் என்றா எழுத
முடியும். எதை எழுதுவேன். எல்
லாமே என்னால் வந்த வினை.

அசோக்கைப் பார்க்கிறேன்.
இந்த ஆரணி புலிக்குப் போகு
மென்றே சின்னம்மா பயந்தனீங்கள்,
அவன் சிரிக்கிறான். என்னுடைய
சுயநலத்தைக் குத்திக் காட்டுவது
போல, பெருங்குரலெடுத்துச் சிரிக்கி
நான். இந்தப் பிள்ளைபோன சரி
யான பாதையை உணர முடியாததா
லதானே எனக்கிந்த கதி. நாற்பது
வயசில தமிழ் பண்பாட்டை யோசிக்
கும் நானென்கே! பன்னிரெண்டு வய
சில தமிழுக்கு உயிர் விட்ட அவ
னெங்கே! புதிய கோணத்தில் அவ
னைப் பார்க்கிறேன். சுயநலமேயற்ற
தெய்வப்பிறவியாக கோயிலில்
உறையும் தெய்வத்திற்குச் சமானமாக
என்னை ஒரு புழப்போல உணருகிறேன்.

என்கை பிள்ளை தப்பவேணும்
என்ற ஒரே நோக்கில் வந்த நான்,

நான் செய்தது தப்பு; பெரிய தப்பு. நாங்களிங்கே வந்திருக்கவே கூடாது. எங்களிற்கு என்றொரு தேசம் வேணும். எங்கடை பண்பாடு தலை நிமிர்ந்து வாழ வேணும். என்ற மண்ணில தான் என்னுடைய பிள்ளை வாழ வேணும். எங்களுக்கென்று ஒரு தனிப் பெருமை மிக்க வரலாறு. பண்பாடு, தேனினும் இனிய மொழி இருக்கென்று அவள் உணர வேணும். ஆங்கிலம் தெரியுமென்றதைவிட, என்னுடைய தமிழ் எனக்குத் தெரியும் என்று அவள் பெருமைப்பட வேண்டும். தமிழ்னாகப் பிறந்ததற்கு அவள் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும். தமிழிற்காகப் போராடி உயிர் துறந்த அந்தப் புனித உள்ளங்களின் வீர வரலாறுகளை அவள் தெரிந்து பெருமைப்பட வேண்டும்.

இங்கேயே இருந்து, அவனை உயிரோடு கொல்வதைவிட, நாங்கள் வந்த பாதை வழியே மீளவும் தாயகம் போய் விட வேண்டும். எனது முடிவு அவரிற்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். ஆரணி அமுவாள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வாள். தன் சொந்தக் காவில் நிற்கக்கூடிய வல்லமை இன்னும் வராததாலே அந்கி விடுவாள்.

அசோக்கைப் பார்க்கிறேன். கள் எயில்லாமல் சந்தோசமாகச் சிரிக்கி ரான்.

ஆரணியும் தமிழ்ப் பெண்ணாக
மாறுவான்.

நீ காட்டிய பாதையில் நடப்பா எடா.

மானசீகமாக அவனைக் கையெ டுத்துத் தொழுகிறேன். நான் பண் ணிய தப்பிற்கு பிராயச்சித்தம் தேடப் போகிறேன். எனது அடி மனதில் நம்பிக்கை எனும் சிறு வெளிச்சம், விடி வெள்ளியாக மலருகின்றது. இந் தப் பத்து வருட வாழ்க்கையில் முதல் தரமாக நிம்மதி என்னை வந்து தழுவ, மகிழ்ச்சியோடு சிரித் தபடி ஆரணியின் வரவிற்காகக் காத்

சுற்றிய போர்வவ விலக...
 சுருக்கென்று குத்திய களிர்,
 என்னைத் தட்டி விட எழுந்தேன்.
 அதிகாலை
 வெளியே வந்த போது
 அரவமறிருந்தது தெரு.
 கருப்புச் சேலை விரியாய்
 நீண்ட தார் வீதியில்...
 என்னைப்போல ஓரிருவர்.
 மார்கழி அழுகு... 'மகாலட்சுமி'
 உண்மையை ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும்
 சம்மா சொல்லக் கூடாது.
 மார்கழி மாதம் பேரூழு.
 எட்டு மணிவரை கட்டிலிற் கிடப்பவனுக்கு
 இந்த ஏழில் எப்படித் தெரியும்.
 நல்லூர் மணியடிக்கும் நாலரை மணிக்கு...
 கொள்ளையழுகு கொலுவிருக்கும்
 வாசலுக்கு வந்து பார்த்தால்...
 மார்கழி அழுகு 'மகாலட்சுமி'
 'ஆத்தியும் அந்தமுமில்லா'...
 பள்ளியெழுகசீப் பாடல்கள்
 ஒவ்வொன்றும் முடிய, முடிய
 அந்தமணியும்
 அரோகராச் சத்தமும்,
 முடியும், தனியியும் முறைக்கிய கூந்தலில்
 நீ சொட்ட வந்தெழுப்பும்
 என் மனைவி அழுகும்,
 எல்லாம் ஒன்றாகி
 மார்கழி ஆசூ 'உசாலு' கூறி.

- புதுவை இரத்தினசூரை

ମୁଖ୍ୟା
ନୀତି
କାର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଧିକାରୀ
ପରିଷଦ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ

நேரமோ சிறகுடித்துப் பறக்கிறது. சற்று முன்தான் ஜந்து மணியைப் பார்த்த மாதிரி இருக்கிறது. பார்த்தால் 5. 30 ஜத்தாண்டி, 6 மணியை நோக்கி வேகமாக முட்கள் நகருகின்றன. வின்ரர் குளிர் வேறு, இருளைச் சீக்கிரம் வரவழைக்கிறது. இன்னும் ஆரணியைக் காண வில்லை. எரிச்சல், எரிச்சலாக வருகிறது. என்ன பெண் இவள்! எங்கட காலத்தில் விளக்கு வைச்சுபிறகு வீட்டுக்கு வந்திருப்போமா.

“ஆரம்பத்தில் அவள் மழலை மொழியில் கதைக்கும் ஆங்கிலத்தைக் கேட்க எனக்குப் பெருமையாக இருக்கும், மேலும் பேச மாட்டாளா என்றதைப் போல இருக்கும். இப்ப ஆங்கிலத்தை நிறுத்தித் தொலைக்க மாட்டாளா என்று மனம் தவிக்கிறது. தான் நினைத்ததுதான் சட்டம்.உடுப்புக்கள் கூட, ஒவ்வொரு வருசமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமா மேலேறி இப்ப மினியில் நிற்கிறது. இதையும் எதிர்த்தால் எங்கே அதுவுமில்லாமல் போய்விடுமோ என்று பயந்து நான் வாயே திறப்பதில்லை.”

வரத்தான் விடுவார்களா. ஆரணிக்கு இதெல்லாம் புரியுமா? எங்கடை காலத்து பழக்கவழக்கம், பண்பாடு களை எடுத்துச் சொல்லப் போனால் ஒரிடத்தில் நின்றுதான் கேட்கிறாளா. காதைப் பொத்திக் கொண்டு பழம்பு ராணம் காணும் என்று கத்தத்தான் தெரியும். எங்கடை பண்பாட்டின் அருமை, பெருமைகளை அறியக்கூட என்ற பிள்ளைக்குக் கொடுத்து வைக் கவில்லை. எப்ப தான் புரிந்து கொள் எப் போகிறாரோ! சில நேரங்களில், அவளின் கதைகளுக்கு ஒங்கி ஆசைதீர மாறி மாறி அறைய வேணும் போல கைகள் பரபரக்கும். ஆனால் இங்கே அதைக்கூட செய்ய இயலாதே.

என்னுடைய கணவர் வேலை முடிந்து வந்து சேரவே இரவு 8.30 ஆகிவிடும். வரும் போது அனேக மாக தலைவல்லிப் பாட்டுடன் வருவார். அந்த நேரம், ஆரணியைப் பற்றி சொல்லவா முடியும்? போதா தற்கு ஆரணி வேறு வீட்டிலிருப்பான். அவள் காதில் விழுந்தால் அவ்வளவு தான். தொலைத்து விடுவாள். இரவில் படுக்கையில் கதை எடுத்தால் இரண்டு, மூன்று தரம் ம், ம் சத்தும் வரும். பிறகு கொரட்டைச் சத்தும் வரும். இருளிற்குத்தான் என் கவலைகளை, பயங்களைச் சொல்ல வாம். சனி, ஞாயிறுகளில் கூட அவரிற்கு அலைச்சல் தான். மகளின் படிப்புச் செலவு, வீட்டுச் செலவு போன்ற எல்லாச் செலவையும் அவரே சமாளிக்க வேணும் என்ற தால், பகுதி நேர வேலையும் செய்து அற வேண்டிய தலைவிதி. ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் 4 மணிக்கு வேலை முடிய 4.30 க்கு டானினன்று விட்டை வந்து நண்பர் கள் தூழ அரட்டை அடிச்ச மது சன்..... அது எவ்வளவு சந்தோச மான காலம். இங்கே கதைக்கக்கூட ஆளில்லாமல், பூட்டிய வீட்டுக்குள் நடைபயிலுவது ஒரு வாழ்க்கையா! அங்கேயென்றால் பக்கத்துவிட்டு சுதா, விஜி, தங்கம்..... என்று ஒரு பட்டாளமே வரும். கல, கல வென்று எங்கடை, வீழிருக்கும். எங்கணுடையதும், அக்காவுடைய வீடும் ஒரே வளவுக்குள். யார் வீட்டு சமையல் என்று கூடப் பாராமல் பசி வந்த வீட்டில் சாப்பிட்டதும், சிரித்து மகிழ்ந்ததும் ஒரு காலம். அந்த விட்டைவிட்டு கிளம்புவும் என்று கனவிலும் நினைத்திருக்கவில்லை. நாங்கள் நினைத்தா எல்லாம் நடக்கிறது.

என்னையறியாமல் கண்கள் மேலே பார்க்கின்றன. அசோக் சிரிக் கிறான். சின்னம்மா என்று அவன் கூப்பிட்டதைப் போல ஒரு சிலிர்ப்பு-என்னுடைய கையால் தூக்கி வளர்த்துபிள்ளை. அக்காவின் பிள்ளை என்

நாலும், அவனைப் பொறுத்தவரை
நான் தான் அம்மா. அக்காவிற்கு
எதாவதோரு வருத்தம் சிறு வயது
முதலே மாறிமாறி வரும். அசோக்
பிறந்த கையோடு, ஒரு வருசம்
படுத்த படுக்கை. அறிவு வராத பிஞ்சு
சப்பருவம் முதல் மழலை பேசும்
வரை அவனை வளர்த்துத்தது
நான் தான். இதால் சின்ன வயசிலை
அவனுக்கே சந்தேகம் தன்ற தாய்
யாரென்று. என்னைச் சித்தி என்று
சொல்லித்தந்தாலும் அம்மா
வாய் நிறையக் கூப்பிடுவான். அறிவு

வரும் அக்கா ரொம்பவும் மாறிவிடப்பாள். எதை உடுக்கிறோம் என்ற அக்கறையே இல்லாமல், எல்லாமே ஒன்று தான் என்ற ஞானிபோல ஏதோ வாழ்க்கையை வாழவேணும் என்றதுபோல. முன்னர் சிரிப்புப் பகிடியுமாக எங்கடை விட்டு, காலத்தைக் கழிக்கும் அசோக்கிள் போக்கிலும் மாற்றமிருந்தது. அவன் பெரிதாக அழவில்லை. சோகத்தை தன்னுள் பூட்டிக் கொண்டான் ஏதோ சிந்தனை வயப்பட்டவனான் எங்கோ வெறித்தபடியிருப்பான். கேட்டால் அரைச்சிரிப்புச் சிரிப்பான் அந்த சிரிப்போ, அவனது கண்களை எட்டாத போலிச் சிரிப்பு காலம் போக சரி வரும். சரிவர் வேணும் என நம்பினோம். ஆனால் எல்லோரது நம்பிக்கையையும் காற்றாக்க விட்டு போய்விட்டான், போராட்டத் தில் புலியாகி தன் பங்களிப்பை செலுத்த. நான் எதிர்பார்த்த மாதிரி அக்கா அழுது புலம்பவில்லை அசோக்கின் முடிவு சரி என அடிட னதில் அவனும் உணர்ந்திருக்க வேணும்.

எனக்குத்தான் தாளமுடிய
வில்லை. போதாதற்கு ஆரணிவேறு
"அண்ணா எங்கேயம்மா", என்று
அரித்தபடி. அவனுக்கும், துவாரகாச
கும் உண்மை நிலை விளங்காவிடப்
டாலும் நிழற்படம் போல ஒர்ளவை
புரியும் வயது. அவர்கள் பிறந்தக்
காலுந்தொட்டு கண்டது பங்கரையும்
செல்லையும், பொம்பரையும் தானே.
இப்படியே ஒரு வருடம் வேகமாகக்
சழன்றது.

அசோக், நண்பர்களுடன்
நினைத்த நேரம் வரத்தொடங்க

இப்படியே காலம் உருண்டோடு,
 ஏழு வருசத்திற்கு பிறகு அக்காவுக்கு
 துவாரகாவும் எனக்கு ஆரணியும்
 ஆறுமாச இடைவெளியில் பிறந்தனர்.
 ஆனாலும் என்னைப்பொறுத்தவரை
 ஆரணி இரண்டாவது பின்னைதான்.
 அசோக்கைப் பொறுத்தவரையும்,
 துவாரகாக்கும் ஆரணிக்கும் வித்த
 யாசமில்லை. இன்னும் சொல்லப்
 போனால் ஆரணியைத்தான் கூடத்த
 தாக்கித்திரிவான். அவனும்
 அண்ணா, அண்ணா -என்றுடை
 அவனையே சுற்றியிப்பாத்தான்.

காலச்சக்கரமும் சுழன்றது. செல், பொம்பர் என்று எங்கடை மக்களைப் பிடித்த பீடையும் தொடர்ந்து. எங்கடைபின்னளைகளும் வளர்ந்தார்கள். அசோக்குக்கு 12 வயது நடக்கும் போதுதான், எங்கடை குடும்பத்தில் முதல் தூர்அதிர்ஸ்டம் நிகழ்ந்தது. வேலைக்கு முழுமையாகப்போன அத்தானை பகுதிச் சிறநவூலாக, பெட்டி கூடத் திறக்க முடியாமல் கொண்டாட வைத்தது பொம்பர். யாரையும் பேசிக் கூட அறியாது அப்பாவி மனுசனுக்கு இந்தக்கதி. நாங்கள் எல்லோரும் ரொம்பவும் உடைந்து போனோம். அக்கா திக்பரமை பிடித்த மாதிரி நினைத்த நேரம் அழுவதும் அரட்டுவதுமாக. ஒரு காலத்தில் புடவைக்குப் போட்ட ரவிக்கை இம்மியிளவு பொருந்தாவிட்டாலும், நேரத்தைப் பற்றிக் கவலையில்லாமல் வேறு பட்டவு உடுக்கு

1994 முத்தமிழ் விறாவில்
சர்வதோச சிறுக்கதைப் போட்டியில்
முதற் பரிசு பெற்றது.

செய்தி வரப் போகுதோ என்று ஏந் நேரமும் மனம் அலைபாயும். எங்கும் எதிலும் பயம், பயம். இப்படியே கலக்கத்தில் காலம் கழிய ஆரணி யின் ஆறாவது பிறந்த நாளும் வந்தது. அசோக் நண்பர்களுடன் கட்டாயம் வருவதாக, ஆரணிக்கு வாக்களித்திருந்தான். அண்ணலுக்கு

கடலை வடை பிடிக்கும். லட்டு விரும்பிச் சாப்பிடுவார் என்று அவனுக்கு பிடித்துதெல்லாம் பார்த்துப் பார்த்து செய்து வைவத்து விட்டு, கேக் கூட வெட்டாமல் வாசலுக்கும் கேற்றுக்குமாக அலைந்து கொண்டு குந்தாள். வாகனச் சத்தும் கேட்டதும், எல்லாரும் ஆவலாக வாசலைப் பார்ப்போம். அது தெருவால் போகும் காராயோ லொறியாயோ திருக்கும். நேரமோ ஆறு மணியைத் தாண்டுகிறது. அசோக்கின் சத்து மில்லை, பலாவிப் பக்கமாக தூட்டுச் சத்தங்கள் தான் கேட்கிறது. எல் லோருடைய முகங்களிலும் ஒரு இனம் புரியாத பீதி. இரவு 8 மணி போல, சோகமே உருவாக அவனுடைய நண்பர்களிருவர் வந்தனர். அவர்கள் சொல்ல முதலே நிலைமை புரிந்து நாம் கதறத் தொடங்கி விட்டோம். எங்களால் இந்த இழப்பை நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடிய வில்லை.

என்ற அசோக், நான் வளர்த்துத் தெடுத்த பிள்ளை, போய்விட்டான். அந்த சின்ன உயிரை எடுக்க கடவுளுக்குக் கூட மனம் வந்ததே. சின்னப்புப்போல, எவ்வளவு மிருதுவாக புல் கூட நோகாமல் நடப்பான். கள் எயில்லாமல் சிரித்தபடி, நொடிக் கொருதுரம் -சின்னம்மா சின்னம்மா என்று வலம் வந்தவனை, இனி எங்கே காணப்போகிறேன். அந்த பிஞ்சு உடலை ரவைகள் சல்லடைபோட்ட நேரம் என்ன நினைத்தானோ, எதைச் சொல்லத்தவித்தானோ, உயிர் பிரியும் நேரம் வலிக்குமாமே, என்ற செல்லும் எப்படித் துடுத்தானோ. இனி எங்கே இப்படியாரு பிள்ளையைக் காணப் போகி நோம். எதையெல்லாமோ நினைத்துப் புலம்பினோம். மனம் தான் ஆறவில்லை.

தமிழ்முத்திலிருந்து செல்வி. ச. வத்னா

அவனையும், அவனது தோழர் கள் முவரது உடல்களையும் பூக்கள் அலங்கரித்த வாகனத்தில், மக்கள் மலர் தூவி கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்த, இறுதி ஊர்வலம் அனுப்பி வைத்தோம். வீதியோரமெங்கும் கவு ரொட்டிகள், அவனது வீரத்தை அஞ்சாத தன்மையைப் பறை சார்றின. காயம்பட்ட நிலையிலும் இறுதி வரை பின் வாங்காமல் தீரத்துடன் போராடியது குறித்து கதைக்கதொக அவனது நண்பர்கள் பெருமையாகச் சொன்னார்கள்.

அக்கா நாளடைவில் ஓரளவு மனம் தேறினாலும் என்னால் முடிய வில்லை. தூங்கினாலும் அவன் நினைப்பு, விழித்தாலும் மனம் அவனையே சுற்றிச்சுற்றி. என்ற வீட்டிலேயே அவன் முழுநாளும் வலம் வந்ததாலும் நானே வளர்த்ததாலும் தொடர்ச்சி 12 ஆம் பந்தும்

அறிவுச்சோலையில் பூத்த நினைவுப் பூக்கள்

சென்ற இதழ்
கொரங்கி

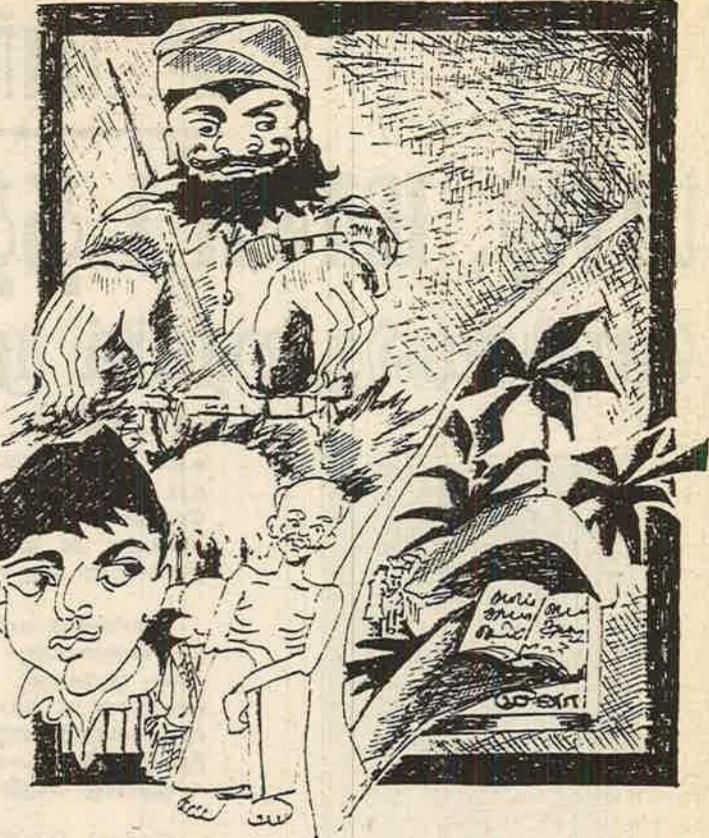
எனது கிராமம் மூல வைத்தீவு, அப்போது எமது கிராமத்தை இந்தை இராஜுவும் சுற்றாக வரைத்தான், இந்திய இராஜுவும் எமது கிராமத்தீ ஓள்ள குடிசை விடுகளை தீக் கிராமாக்கினான், அதில் எமது சிறு விட்டையும் ஏரித்து சாம்ப ராக்கினான். அவ்வேளையில் அம்மாவிற்கு எனது தங்கை பிறந்தான், பிறந்து முப்பத்தி யொரு நாட்கள் முடிந்த பின் எங்கள் அப்பா இறந்து விட்டார்.

காந்தருபன் அறிவுச்சோலையைச் சேர்ந்த சிறார்கள் சிலர், தாங்கள் ஏதிலிகளாகக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகவிருந்த மறக்கமுடியாத சம்பவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டபோது பெற்ற விபரங்களே,
'அறிவுச்சோலையில் பூத்த நினைவுப் பூக்கள்' என்ற தலைப்பின் கீழ் வெளியிடப்படுகின்றது.

எமக்கு மிகவும் கஸ்ரமான நிலை ஏற்பட்டது. பின்பு அம் மாவும் திறந்து விட்டா, எல்

லாவற்றையும் அறிந்த அம்மம் மாவும் அப்போவும் எங்கையையும் எடுத்து வளர்த்தார்கள். அம்மாவும் அப்போவும் எம்மை விட்டு பிறந்ததால் எங்கை நன்றாக வளர்க்க வருமில்லை, அம்மம்மாவும் தாவும் வயது சென்றவர்கள், அம்மம்மாவினதும் தாத்தாவின் தும் சொற்கேளாமல் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது நான் சிறுபிள்ளை தானே, அவர்களுக்கு அமைந்து நடப்பது பயனுள்ளதாய் தெரிய வில்லை. நாளைவில் எங்கு 13 வயது ஆயிர்ந்து, எங்கு ஒரளவு அறிவு தெரியலானது.

ஆர்வம் உண்டாயிற்று, ஜாரில் உள்ள ஒரு பாடசாலையில் கல்வி கற்று வந்தேன், அங்கு எங்கு நன்றாகப் படிக்க முடியவில்லை, காரணம் எமது விட்டில் ஒரே கல்வர், நான் படிக்கப் போகிறேன் என்று தாத்தாவிடம் கூறிவந்தேன், பின்பு மாமாக்களின் உதவியுடன் ஒரு பாடசாலையில் வந்து சேர்ந்தேன், திங்கு வந்து படித்த பின்னர் தான் நான் கல்வி கற்பது காந்தருபன் அறிவுச்சோலை என்பதை அறிந்து கொண்டேன், நான் திப்போது விட்டில் இருந்ததை விட்டேன், உடல் வளர்க்கி மட்டும் விட்டேன், உடல் வளர்க்கி மட்டும் விட்டேன்.

பயின்று கொண்டிருக்கிறேன். பல்துறை சார்ந்த அறிவியல் ஷட்டும் பெற்றோராக எங்கை அரவணைத்த தலைவர் மாமா அவர்களுக்கும், அப்பா, மாமாக்கள், ஆசிரியர் அனைவருக்கும் நன்றி உள்ள மாணவாக வளர்வேன் என்பது உறுதி. ■

ஆ. ஜெயக்குமார்

மருத்துவத்துறையில்...

கரவெட்டி நாவலர் இந்து தயிற் கலவன் பாடசாலையில் ஆரம்பிக்க கல்வியை ஆரம்பித்த நான், புலமைப் பரிசில் பரிசையில் சித்தியடைந்ததன் பின், ஆண்டு ஒழு முதல் விக்னேஸ்வராக்கல்லூரியில் கல்வி கற்றேன். சாதாரண தரம் படித்துக்கொண்டிருக்கும் போது ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள் என்னைத் தயாத்தீ தொடர்ந்து, வைத்தியாகவேண்டும் என்ற எண்ணம் பிறந்தது. அன்றுமதல் விஞ்ஞான பாடத்தை விரும்பிக் கற்கத் தொடங்கினான். சாதாரண தரம் பரிசையில் எட்டுப் பாடங்களிலும் அதிவிசேட சித்திகளைப் (8 டி) பெற்றேன்.

அதன் பின்பும் மற்றவர்கள் உயர்கல்விக்காக நகரப் பாடசாலைகளை நாட்டியோதும், நான் எனது பாடசாலையில் எமக்கு நான்கு பாடங்களில் திரண்டிற்கு மட்டுமே நிரந்தர ஆசிரியர்கள் திருந்தார்கள். அதனால் தனியார்கல்வி நிலையத்தை நாட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பாடசாலையில் கல்வி கற்று பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் எமக்கு திருந்த ஆசிரியர் பற்றாக்குறையைப் போக்க முன்வந்தார்கள், அவர்களின் உதவியுடன் கல்வியைத் தொடர்ந்தோம்.

பரிசைக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் வடமாட்சியில் 'ஸ்ரீரூ' நிறுவனம் கல்வித் தினைக்களத்துடன் தினைந்து, விரிவாக்களையும் பரிசைகளையும் நடாத்தியது. இந்நிறுவனம் நடாத்திய பரிசையில் தோற்றிய பின்புதான் கல்வியில் எனது நிலையத்தை நான் உணர்ந்துகொண்டேன். வாரம் பின் நிற்கிறேன். எனபதை அந்துக்கொண்டு அந்தப் பரிசை ஒர் அளவுகோலாக அமைந்து விட்டது. அதன் பின்பே விலங்கியலில் கடியகளும் செலுத்தி உண்டிப் படித்தேன்.

பாடசாலைக் கல்வியுடன் தனியார்கல்வி நிறுவனமும் பெரும் பங்காற்றியது என்பதை மறுக்க விரும்பவில்லை. பாடசாலையில் ஆய்வுகூட வசதிகள் உள்ளன. பெரியளவில் சகல வசதிகளும் அங்கு இல்லாத போதிலும், அடிப்படை வசதிகள் தீர்த்தன. அதன் மூலமும் எனது பாடசாலை பல சிறந்த பெறுபேருகளைப் பெற்றுள்ளது. தீர்த்தபோதிலும் உயிரியல் துறையில் மாவட்ட ரத்தியில் முதலிடம் பெற்றது இதுவே முதல் தடவை என்பதில் பெருமையடைகிறது.

பாடசாலைக் கல்வியுடன் தனியார்கல்வி நிறுவனமும் பெரும் பங்காற்றியது என்பதை மறுக்க விரும்பவில்லை. பாடசாலையில் ஆய்வுகூட வசதிகள் உள்ளன. பெரியளவில் சகல வசதிகளும் அங்கு இல்லாத போதிலும், அடிப்படை வசதிகள் தீர்த்தன. அதன் மூலமும் எனது பாடசாலை பல சிறந்த பெறுபேருகளைப் பெற்றுள்ளது. தீர்த்தபோதிலும் உயிரியல் துறையில் மாவட்ட ரத்தியில் முதலிடம் பெற்றது இதுவே முதல் தடவை என்பதில் பெருமையடைகிறது.

பரிசை எழுதிமுடிந்ததும் நான்கு பாடங்களிலும் அது விசேட சித்தியைப் பெறுவேன் என்ற நம்பிக்கை எழுந்தது. ஏனைய பிரதேச மாணவர்களின் கலவித்

தாத்தை எடை போட்டுக்கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பு தில்லைது போனதால் மாவட்ட ரத்தியில் முதலிடம் கிடைக்கும் என்ற சிந்தனையே என மனதில் ஏற்வில்லை.

என் கோதுர்கள் திருவர் மருத்துவம் பொருளியல் துறைகளில் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற போதிலும் அவர்கள் திங்கு இல்லாததால் கல்வியில், அவர்களது உதவி எனக்குக் கிடைக்காது போய்விட்டது. அதே அளவிற்கு நண்பளின் நிலை கண்டு வேதனை அடைந்தேன். முடிவு களியிடப்பில் பல நாட்காவியம் அவரைச் சந்திக்கும் மனத்துவில் எனக்கு இல்லாத திருக்கின்றது.

வணிகத்துறையில்...

அரசின் திட்டமிட்ட பழிவாங்கலுக்கு அவரும் தில்க்காகிவிட்டார். உண்மையிலேயே எனக்கு அவில் தில்க்கை ரத்தியில் முன்றாவது இடம் கிடைத்துவிட்டது என்பதில் எவ்வளவிற்கு மகிழ்ந்தேனோ, அதே அளவிற்கு நண்பளின் நிலை கண்டு வேதனை அடைந்தேன். முடிவு களியிடப்பில் பல நாட்காவியம் அவரைச் சந்திக்கும் மனத்துவில் எனக்கு இல்லாத திருக்கின்றது.

'சான் ஏற முழும் சருக்கும் நிலையே இன்று தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. நண்மிகிக்கையும் விடா முயற் சியும் திருந்தால் எதிலும் வெற்றி பெற முடியும் என்பதை, என் பாடசாலை வாழ்க்கையில் நான் உணர்ந்துள்ளேன்.

என்னுடைய பெறுபேற்றுக்கு பாடசாலை, தனியார் கல்வி நிலையம், சமீ நாதம் செய்தித்தாள் போன்றவற்றைக் காரணமாகக் கூறலாம். பாடசாலையில் ஆசிரியர்களின் தனிப்பட்ட ஊக்குவிப்புடன், வர்த்தக நால் நிலையமும் திருப்பதைக் குறிப்பிடலாம். நான் எனக்கு ஒய்வு கிடைக்கும் நேரங்களில் நால் நிலையத்தைப் பயன்படுத்துவேன். அங்கு எமக்குப் பயன்படக்கூடிய வசதிகளில் பல புத்தகங்கள் உள்ளன. அவற்றை உரிய முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வேன்.

இதைவிட தனியார் கல்வி நிலையத் திலும் கற்றேன். இரு திட்களில் கற்பதால் தீட்டுப்படுத்தார்கள் தீட்டுக்கவில்லை. இரு திட்களையும், ஏற்படும் சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தினேன். மேலும் தேவையான நடைமுறை விடயகளை ஈழநாமத் செய்திதாளின் மாணவர் அரங்கிலிருந்து திரட்டி கொண்டேன். மாணவர் அரங்கை ஒழுங்காக திரட்டிக் கூறலாம். காரணம் மத்திய மகாவித்தியால் யத்துலையே கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். கல்வியிடப்பட்டு பாடசாலை உயர்தான். தீர்த்து மாணவர் மன்ற தலைவராகவும், 'இன்றாக்கர்' கழக உறுப்பினராகவும் இருந்து பாடசாலையின் வளர்க்கிக்கூடும் மத்திய மகாவித்தியால் யத்துலையே கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். கல்வியிடப்பட்டு பாடசாலை உயர்தான். தீர்த்து மாணவர் மன்ற தலைவராகவும், 'இன்றாக்கர்' கழக உறுப்பினராகவும் இருந்து பாடசாலையின் வளர்க்கிக்கூடும் மத்திய மகாவித்தியால் யத்துலையே கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். கல்வியிடப்பட்டு பாடசாலை உயர்தான். தீர்த்து மாணவர் மன்ற தலைவராகவும், 'இன்றாக்கர்' கழக உறுப்பினராகவும் இருந்து பாடசாலையின் வளர்க்கிக்கூடும்

